

1. Az Úr én - né - kem hű - sé - ges ve - zé - rem,
Fő - pász - to - rom - nak csak ő - tet is - mé - rem;
Drá - ga jó - vol - tát el - rej - tem szí - vem - ben,
Szent ne - vét ál - dom e - gész é - le - tem - ben,
Mert ke - gyel - mé - ből én ér - de - mem fe - lett
Sok lel - ki jók - kal en - ge - met kö - rül - vett.

2. Szent beszédének gyönyörűségével, / Áldott Lelkének titkos erejével / Sötét álomból híven felébresztett, / Az én szívemben oly hitet gerjesztett, / Mely bánatában lelkem vidámítja, / Jó reménységgel naponként újíttja.
3. Sőt, hogy még inkább érezzem kegyelmét, / Várjam bizonnal ígért segedelmét: / Jósággal teljes, édes indulatja / Sákramentumit vélem kóstoltatja, / Így édesíti szívemet magához, / Hogy erős hitel fussak oltalmához.
4. Csak az szívemnek hozzád óhajtása, / Ó, üdvösségnek fakadó forrása: / Ha kegyelmedből már Atyámmá lettél, / Végezd el a jót, amit elkezdettél; / Reménységemnek add meg kívánt végét: / Az én lelkemnek örök üdvösségét.